

serer grænsen, fremover skal foretage en udvidet kontrol af alle dem, der opholder sig i landet?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror faktisk, at hr. Keld Albrechtsen har taget fejl. Det er meget velgennemtænkt, dette dagsordensforslag fra regeringspartierne.

Sagen er nemlig den – sådan som jeg lyttede til justitsministeren – at det går ud på, at justitsministeren kommer med en fin, god redegørelse og store tykke notater og samlet acquit om Schengensamarbejdet til udvalgene. Men justitsministeren har ikke lagt op til, at vi overholder reglerne om en redegørelse her i Folketinget, således at vi får en redegørelsesdebat, og det er derfor, der i den sidste del af dagsordensforslaget fra regeringspartierne ikke står, at vi skal have en redegørelsesdebat her i salen.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Når jeg bad om ordet, var det for lige at præcisere over for hr. Poul Qvist Jørgensen, at nu skal vi passe på, at det ikke lykkes for de forenede partier, der forsøger det, at kaste grus i maskineriet, for vi har den holdning til de videre forhandlinger, at regeringen selvfølgelig på eget ansvar går ind i de forhandlinger og forelægger oplysningerne for Folketinget, hvor vi så kan finde ud af, hvor det er bedst at debattere dem og efterfølgende selvfølgelig må tage endelig stilling til slutresultatet.

Derfor ønsker vi altså ikke at følge den linje, der lægges op til her: at man skal forhindre regeringen i at foretage de nødvendige forhandlinger og blive en troværdig partner i forhold til Schengenlandene og de nordiske lande.

Jeg synes personlig, at man har nået et meget flot resultat, hvad angår de nordiske lande, og hvis vi havde bundet regeringen på forhånd her, tror jeg ikke, man havde fået etableret et system, hvor vi både havde fået Norge og Island med ind som observatører i Schengensamarbejdet. Så det er et signal til Socialdemokratiet: Pas nu på ikke at ryste i bukserne!

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg ryster i hvert fald ikke så meget i bukserne, at jeg ikke tør gå herop igen.

Men jeg vil egentlig godt sige, at det, jeg var mest tilfreds med, var, at fru Anne Baastrup

havde konstateret, at vi havde tænkt os om. Jeg er glad for, at det er blevet noteret.

Det er altså sådan med en motiveret dagsorden, at den kommer til afstemning, og så må man jo se, hvad det er for en del af Folketinget, der er enig i, at vi sammen med de andre nordiske lande kan fortsætte forhandlingerne.

Med hensyn til selve forløbet fra nu af og frem til underskrivelsen mener jeg, at det klart er sagt af mig første gang – og det blev sagt endnu tidligere af justitsministeren – hvordan det forløb er. Så der skulle egentlig ikke være noget at være i tvivl om.

Men selvfølgelig er det da sådan – jeg tror, det var hr. Kim Behnke, der spurgte – at man kan sige nej til aftalen. Det kan man da godt. Det er et flertal, der skal gøre det. Jeg ved, at det flertal ikke eksisterer, men det er en helt anden snak.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Thulesen Dahl for en kort bemærkning og derefter hr. Keld Albrechtsen og hr. Kim Behnke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg synes, hr. Poul Qvist Jørgensen taler lidt udenom, for det er ret væsentligt for os i Folketinget. Uanset om vi støtter Schengenaftalen i sin substans eller ej, så er det ret interessant for os at få at vide, hvordan proceduren skal være for den resterende del af de forhandlinger, der foregår, og hvornår det er, Folketinget for alvor bliver inddraget i, hvordan Schengenaftalen skal se ud.

Er det sådan, hr. Poul Qvist Jørgensen, at Socialdemokratiet er enig i den strategi, som hr. Kent Kirk fra De Konservative lægger for dagen, nemlig at regeringen bare skal have opbakning fra Folketinget til at forhandle en hvilken som helst aftale på plads, og så får Folketinget en fiks og færdig aftale lagt på bordet, som vi jo godt ved der ikke kan ændres noget substansmæssigt i, til godkendelse eller forkastelse?

Er det regeringens strategi, og er det det, som Socialdemokratiet står bag, eller er det det, som vi ønsker? Altså at Folketinget løbende undervejs i processen er inddraget, kan komme med gode råd og kan fortælle regeringen, hvor man bør lave om i forhold til det, man har på forhandlingsbordet for øjeblikket, for det er jo et helt andet udgangspunkt. Jeg synes, hr. Poul Qvist Jørgensen skylder at give os et klart svar på det her spørgsmål.